

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

43. De Presbytero non Baptizato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

in femina, juvenis à sene, & ideo potest quilibet effici pater spiritualis alterius, si ad spirituali illius regenerationem eo, quo requiritur, modo, concurrat, ut etiam adverte Sanch. *de Matr. lib. 7. disp. 61.*

Denum, quod attinet ad nomen baptismi, utique inconveniens est, si id potius ab aliquo gentili, quam Sancto ducatur: propterea rectè monet Barb. *de Offic. Par. d. p. 20. 17. n. 20.* ut Parochus hortetur parvos, & deserentes infantem, quatenus ei nomen alicujus Sancti imponant, cujus patrocinio & tutela vita ipsius inter tot humanos casus commendata sit.

TITULUS XLIII.

De Presbytero non baptizato.

SUMMARIA.

1. Baptismus est janua ad Ecclesiastica Sacramenta.
2. Presbyter non baptizatus baptizandus & denuò ordinandus.
3. Presbyter non baptizatus an validè conferat Sacramenta.
4. Exceptio circa Baptismum & Matrimonium.
5. Sine Confirmatione validè recipiuntur Ordines.

In hoc tit. ponitur casus, quo ordinatio repetenda est, nimirum si quis non baptizatus ordinatus fuerit: est enim Baptismus janua ad Ecclesiam & reliqua Sacramenta, atque sine eo nec licitè, nec validè suscipiuntur, aut Characterem aliquem impromittunt, ut proinde Clericus non baptizatus baptizari & denuò ordinari debeat. *c. 1. & fm. l. 1. c. si quis per ignorantiam. 59. causa 1. quest. 1.*

Porro dubia questio est, inquit Barb. *in Collect. ad c. 2. l. 1.* in presenti textu disputari solita, utrum ille, qui non baptizatus, se tamen baptizatum credens Ordines procuravit assumere, illos receperit, Chri-

stive Corpus conficiat &c. Cui questioni ita respondet Sylv. *in V. Baptismus. d. n. 3.* (ex S. Thoma, cum quo concordant alij etiam DD. apud Barb. *ad c. 2.*) dicit S. Thom. *in 4. dist. 24. quod non baptizatus non potest Ordinem recipere, nec conficere, nec absolvere, pie tamen credi potest, quod summus Sacerdos suppleat, quantum ad ultimos eff. Etus Sacramentorum; & quod non permitteret hoc ita latere, quod inde Ecclesia posset imminere periculum. Alber. tamen putat talem, si ordinetur ad Sacerdotium, conficere, non in virtute sua, sed Ecclesia, quod sum. Ang. sequitur, & falso attribuit S. Thom. sed primum est verum. haec Sylvester *c. l.* Quod non valeant gesta ob communem errorem, quando est defectus in Sacramento ex jure divino dependens, quidquid aliqui fecerint, rectè Sanch. *de Matr. lib. 3. disp. 22. n. 27.* cum citatis ibidem.*

Baptismus autem à tali Sacerdote non baptizato acceptus repetendus haud foret, quia ejus Minister potest esse quilibet homo viator, etiam non baptizatus habens intentionem faciendi, quod facit Ecclesia. *c. in necessitate. 21. & c. Romanus. 23. dist. 4. de Consecr.*

Item nec Matrimonium, cui talis Sacerdos adhibet, repetendum docet Joan. Hon. *l. 1. n. 2.* Ratio esse potest, quia in Matrimonio Parochus, vel Sacerdos non requiritur ut Minister Sacramenti, quod contrahentes sibi ipsis ministrare intelliguntur, sed per modum excellentis testis, unde fit, ut etiam invitus vel excommunicatus validè assistat, Barb. *in Collect. DD. ad c. 1. Trid. sess. 24. de Matr. n. 70. & seq. & facit, quod tradit Sanch. de Matr. lib. 3. disp. 22. n. 91.* valere Matrimonium, licet is, cui concedit Parochus licentiam assistendi Matrimonio, sit merus Laicus, si communi estimatione & errore credebatur Sacerdos.

Coeterum, quae de Presbytero non baptizato dicuntur, non sunt extendenda ad eum, qui non praemisso Confirmationis Sacramento ordinatus est, sine hoc enim, quamvis licite, valide tamen SS. Ordines recipiuntur, nec reperitur aliqua Censura in penam statuta. Barb. in Collect. DD. ad cap. 1. h. t. v. 3.

TITULUS XLIV.

De Custodia Eucharistiae, Chriftatis, & aliorum Sacramentorum.

SUMMARI A.

1. S. Eucharistia decenter asseranda, & quomodo a Monialibus.
2. Quomodo a Parochis Eucharistia servanda?
3. Quis teneatur ad Conservationem lampadis ardentis ante SS. Eucharistiam?

In cap. 1. & 2. hoc tit. jubetur ut sacrosancta Eucharistia & SS. Olea decenter, & sub fideli custodia asserentur, ne temeraria manus possit ad ea extendi. Item ne supellex vel bona profana in Ecclesiis reponantur, nisi cogat hostilis metus, quo cessante denuo ab Ecclesia tollenda sunt. Et demum ne paramenta Altaris sint sordida, quae nonnunquam celebrantibus horrorem faciunt, sed ut sint decencia & munda.

In Concilio Tridentino sess. 25. de Regular. cap. 10. statutum est, ut in Monasteriis Monialium SS. Eucharistia asseretur in publica Ecclesia, & non intra Chorum vel septa Monasterij, non oblante quocunque indulto aut privilegio.

Singulariter ad officium Parochi pertinet, ut SS. Eucharistiam in loco decenti, mundo, & honorifico diligenter asseret, & frequenter saltem singulis septimanis semel

antiquas species, ne corrumpantur, & novas consecret. Paul. Fulcos de Tit. lib. 1. c. 5. num. 3. item ex generalitate titudine Ecclesiae lampas continuo accendenda ante Venerabile Sacramentum esse debet, tum propter eius reverentiam etiam ut ingredientes Ecclesiam ubi primum praesentiam Salvatoris adorare debeant.

Sed quis tenebitur ad praesentiam & conservationem talis lampadis? si consuetudo sit in aliquo loco, ut parochiani ad conservationem lampadis celebrationes facere soleant, illa omnino observanda erit: sin autem consuetudo legitime probari non possit, puto hanc qualificationem posse ex ijs, quae tum in iure communi tit. de Eccles. adif. & repar. tum in Concilio Trid. sess. 25. de Ref. c. 7. generaliter de conservatione & reparatione ecclesiarum constituta sunt, ut nimirum conservatio Ecclesiae primo desumatur ex fructibus & proventibus quibuscumque ad easdem Ecclesias quomodocumque pertinentibus, qui non fuerint sufficientes, tunc omnes Patroni, & alij, qui fructus aliquos ex Ecclesia provenientes percipiunt, aut in illorum fructum omnes Parochiani, opportuno remedij cogantur, quamvis autem haec constitutiones in specie de conservatione lampadis non loquantur, quia tamen interpretantur generaliter de institutione Ecclesiarum utriusque de omnibus, quae in Ecclesia necessaria sunt, intelligenda erant: nam quaevis lege aliqui d. introductum est, bona ecclesiae est, cetera, quae tendunt ad eius utilitatem, vel interpretatione, & jurisdictione supplere, inquit J. C. in l. ut ait. 13. ff. de LL.